

певні труднощі, які потребують у подальшому вдосконалення даної методики.

Для студентів, які не спеціалізуються з гуманітарних дисциплін (у тому числі з історії), потрібні вступна лекція або інструктаж. Це дасть можливість проводити дидактичні вправи з картками більш предметно.

Слід зазначити, що сама тема Голокосту обмежує варіативність вправ з картками, адже основною метою заняття з дидактичними матеріалами, присвячених Голокосту, є формування єдино правильної точки зору та певних емоцій (співчуття, жалю, відрази від терору). За своєю суттю це є доречним, втім більшість вправ з картками не розраховані на завдання, спрямовані на опрацювання різних точок зору, ведення дискусії.

З досвіду застосування дидактичних карток стає очевидним, що не всі вправи легко даються студентам. Наприклад, найбільш складними виявились вправи, спрямовані на оприлюднення певних емоцій. Студентам виявилось складно оприлюднити свої почуття. Більшість з них зазначили, що вони розуміють, що від них очікують (звісно, не вимагають) певних емоцій, тому студенти виступали неохоче, розповідаючи про свої враження від інформації про масові вбивства євреїв. Як на мене, подібні вправи більше пасують для школярів більш молодшого віку.

На нашу думку, найбільш продуктивними є вправи, які розкривають особистісний рівень історії Голокосту. «Привласнення історії» за допомогою розповідей про місця масових страт у місцині, де мешкає студент, розповіді про знайомих, які пережили Голокост чи були його свідками, сприяють більшому співчуттю жертвам цієї трагедії.

Отже, дидактичні картки, присвячені історії Голокосту, і вправи з ними є доволі цікавим методом реалізації політики пам'яті серед молоді, у тому числі студентської, втім вони вимагають вдосконалення. На жаль, тематика Голокосту обмежує варіативність вправ, які можуть бути реалізовані за допомогою карток.

І. А. Сніжко

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ВИВЧЕННЯ УКРАЇНОЗНАВЧИХ ДИСЦИПЛІН

Сучасна система освіти ґрунтується на використанні різноманітних форм навчання – до освітнього процесу залучені комп'ютерні, ситуаційні, розвиваючі та інші технології. Але процес оволодіння знаннями неможливий без активної самостійної роботи студентів. Тому дуже важливим є створення методичного забезпечення дисциплін, що вивчаються, планами семінарських занять, методичними рекомендаціями до організації самостійної роботи студентів і конспектами лекцій. У 2018 р. підготовлено

черговий конспект лекції, що доповнює методичне забезпечення українознавчих дисциплін, – «Українська культура 1917-1939 років».

У конспекті лекції висвітлюється процес розвитку української культури в період 1917-1939 років. Розглядаються питання розвитку освіти, науки, літератури, архітектури і мистецтва. Особливу увагу приділено впливу тоталітарного режиму на культурний процес.

Буремний початок ХХ століття, позначений війнами, крахом імперій і революціями, призвів до суттєвих змін в усіх сферах суспільного життя українців, визначивши і напрямок розвитку культурного процесу. У період між двома світовими війнами українці були найбільшою європейською нацією з невирішеним національним питанням, а українські землі входили до складу чотирьох держав. Та саме в ці часи в культурному процесі яскраво проявились дві головні тенденції: потяг до збереження історичної пам'яті, мови, культурних надбань і прагнення долучитись до світової модерної культури.

В історії української культури 1917-39 роки – яскравий і водночас трагічний період, коли було закладено фундамент і визначено напрями всього подальшого її розвитку. Але це і жахливі часи нечуваних утисків тоталітарної радянської системи. У період тимчасового відновлення української державності 1917–1920 років на тлі гострого військового і політичного протистояння було створено принципово нові умови для розвитку української національної культури. Другий етап – від остаточної перемоги радянської влади до початку Другої світової війни – період великих суспільних потрясінь, зміни естетичних позицій. З одного боку, на тлі процесів українізації культура переживала період значного піднесення, з іншого – посилювався вплив партійної політики та ідеології на діяльність митців і мистецьких об'єднань, який на початку 1930-х років перетворився на тотальні репресії не тільки проти діячів культури, а й загалом проти населення радянської України. Національне відродження перетворилося в «Розстріляне Відродження».

Однак, не зважаючи на утиски та переслідування інтелігенції партійним керівництвом, вітчизняним митцям вдалося збагатити українську культуру цілою низкою шедеврів, які стали надбанням світової культурної скарбниці.

Н. М. Нос

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ І ШЛЯХИ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «УКРАЇНСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)»

Самостійна робота студентів останнім часом набуває особливого значення в навчальному процесі закладу вищої освіти. Згідно з навчальними планами значна частина часу відводиться саме на самостійну